

18.14x24.14	3	עמוד 40	מקור ראשון - דיוקן	27/04/2012	31804552-8
הוצאת עם עוב - 70106					

ספר

הרי זוכר את השבוע הראשון לחייו. אבל אז נראה שנשר צעיר יותר זוכר את שלב הבקיעה מהביצה, ונשר ששנותיו פחותות אפילו ממנו זוכר את הדגירה. וכך, ינוקא, הגוזל הקטן, זוכר את האין, את השום דבר שלפני היות הכול. בסוף מתברר שדווקא הצעיר ביותר הוא בעל הזיכרון המוקדם ביותר. ינוקא הופך למלך, ושנייה אחר כך הוא מבטל את המלוכה. שהרי ברור שמי שזוכר את האין, לא מבקש כוח ושררה; מי שזוכר את הראשית, יודע שכל נשר הוא מלך. בספרו המחזור של אלבום יש יופי רב, כמו גם באיורים של ליאורה גרוסמן. ייתכן שחלק מהמסרים יעברו מעל ראשם של הקוראים, הצעירים והמבוגרים גם יחד, כנפונף כנף נשר. אבל חלק אחר בוודאי ישקע ויעורר שאלות לא פשוטות

מדובר בכנס נשרים אדיר ממדים שמתרחש באי משונה בין גלי הים. נשרים מכל המינים מגיעים לשם כדי לבחור את מלך הנשרים, אך מכיוון שאף אחד מהם לא ממש זוכר מי היה מלך ומי לא כיהן בתפקיד, הציפורים מבקשות לבחור נציג בעל זיכרון מופלג. הראשון שמתייצב למשימה הוא הנשר הזקן ביותר. על פניו, ברור שלזקן השבט יש זיכרון יוצא דופן - הוא

ספרו החדש של דב אלבום, **ינוקא באי הנשרים**, נכתב בהשראת 'מעשה בשבעה קבצנים' של רבי נחמן מברסלב. למעשה, בהשראת חלק אחד ממנו - הקטע על הקבצן העיוור. גם בסיפור המקורי מופיע נשר, אלא שכאן הפכו הנשרים לגיבורי העלילה.

כל נשר בן מלך. מתוך הספר 'ינוקא באי הנשרים'

משחק תפקיד. הרי כבר מגיל צעיר מאוד ילדים לומדים את סוד מאבקי הכוחות. מהר מאוד הם שוכחים את שידעו כשהגיע לכאן, את זיכרון הרגעים הראשונים. היכולת לחנוך, בלי להשכיח את הפלא שאיתו מגיע הילד לעולם, כל כך מורכבת, עד שלפעמים אפשר לתהות אם היא בכלל קיימת. אם אפשר לשמר את הביטחון שחש התינוק כשהוא שוכב לו בעריסה, רפוי כולו ונינוח, כשחיוך ראשון עולה לו על הפנים - אז אתה יודע שכך נראית השמחה באמת.

ינוקא באי הנשרים

דב אלבום

איורים: ליאורה גרוסמן
עם עובד

לגבי גידול ילדים, לגבי הדברים שאנחנו מלמדים אותם, ולגבי מה שאנחנו גורמים להם לשכוח. האם אפשר ללמד אותם דברים בלי להשכיח את מה שהיה כאן עוד לפני שהיו הדברים החדשים? לדמותו של התינוק שידוע או של הינוקא הפלאי גלגולים רבים בתרבות היהודית ומקום חשוב בספר הזהיר. אצל רבי נחמן מעניק הקבצן העיוור את מתנת החיים הארוכים, ומגלה שאין הוא עיוור כלל - להפך, הוא זה שיכול לראות את מה שהאחרים לא רואים, ויכול לזכור את האין. הקבצן העיוור יודע להיות תינוק זקן ולהפך. זה אחד הדברים הבלתי-פתירים בגידול ילדים: היכולת לדעת מתי הילד יודע. מתי הוא יודע משהו עמוק ומשמעותי שמגיע מטבע הנשמה שלו, ומתי הוא